

Beeld je eens in: geen taal

Beeld je eens in: geen taal en een mond
die enkel nog eten moet en drinken - en oké,
wat zoenen tussendoor - maar vooral voortdurend
openvalt van verbazing om zoveel moois
dat niemand ooit heeft gehoord.

Beeld je eens in: geen taal en twee ogen
die nog nooit de warmte van een woord
op hun netvlies hebben gevoeld.
Alle kranten, alle boeken, alle bladen, alles
blank en bleek, letterloos, leeg.

Beeld je eens in: geen taal. Dit gedicht
zou enkel nog tussen zijn regels bestaan.
En al kan jij - ja, zelf jij alleen - toch lezen
wat ik daar bedoel, zo helder wit op wit,
vertellen kan je het aan geen mens.

Beeld je eens in: geen taal.
Hoe zou je dan iemand vragen om ehm...
een hand en een zoen en dan morgen aan?
Met wat gebloos? Met wat kniegeknik?
Het zou niet eenvoudig zijn.

Maar wel leuk.

Zo'n zoen bijvoorbeeld. Probeer maar eens:
vraag maar eens aan iemand om een zoen zonder het te vragen.

Stijn Vranken

Uit: Wie heeft hier met verf lopen smijten? Querido's Poëziespektakel 3. - Samengesteld door Ted Van Lieshout, Querido, 2010.